

Marta KORONKIEWICZ

m.e.koronkiewicz@gmail.com

Paweł KACZMARSKI

Uniwersytet Wrocławski

Nuda przedmiotów. Przyczynek do intencjonalistycznej teorii nudy

W tradycji kontynentalnego, filozoficzno-antropologicznego namysłu nad nudą - symbolicznie inicjowanej przez Kracauera i Benjamina - nuda (często traktowana jest bądź to jako poczucie “braku sensu”, bądź stan (emocjonalny, psychiczny, egzystencjalny, społeczny...) owym brakiem wywołany. Niezależnie od tego, czy nudę potraktujemy jako wyraz rozpacz i rezygnacji (jednostki przytłoczonej bezsensem istnienia), czy, w jej formie “nudy filozofów”, jako pozytywną reakcję na beczynność - problematyka nudy wydaje się nieuchronnie i głęboko związana z problemem możliwości znaczeń w świecie nowoczesnym.

“Brak sensu” jest przy tym traktowany w boredom studies zwykle metaforycznie - jako poczucie nieważkości, jałowości czy bezcelowości życia; “sens” traktowany jest jako synonim wagi czy istotności istnienia. W naszym referacie chcemy tymczasem zaproponować uściślenie tezy o nudzie jako niedoborze sensu - i skonceptualizować nudę jako wrażenie dosłownego braku znaczeń, tzn. poczucie, że jest się otoczonym przez świat wyzuty z intencjonalnych aktorów zdolnych do ekspresji znaczeń. W tym celu odwołamy się do szeregu współczesnych tekstów dotyczących problematyki intencji i znaczenia – literaturoznawczych, kulturoznawczych, psychologicznych - m.in. autorstwa Waltera Benna Michaela, Todda Cronana i Ruth Leys. Nuda w tak zaproponowanym “intencjonalistycznym” ujęciu to poczucie przytłaczającej przedmiotowości świata - świata, z którego zniknęły intencje i sprawczość. Wydaje nam się, że taka rekonceptualizacja nudy w ciekawy sposób pozwala przedstawić ją jako kluczowy komponent wielu globalnych społeczno-politycznych problemów współczesności.